

جنبش دانشجویی

کنفراسیون جهانی محققین و دانشجویان ایرانی
(اتحادیه ملی)

جلد اول

حمید شوکت

تهران، ۱۳۹۱

فهرست مطالب

۱۳.....	اشاره
۲۱.....	مقدمه
۲۷.....	فصل اول
۲۷.....	پایان جنگ دوم جهانی و اعزام دانشجو به خارج
۲۹.....	آغاز جنگ سرد
۳۰.....	تشکیل نخستین سازمان‌های دانشجویی در اروپا
۳۱.....	انتشار نشریه نامه دانشجویان
۳۲.....	برنامه و فعالیت سازمان‌های دانشجویی
۳۶.....	دولت مصدق و قطع ارز تحصیلی دانشجویان
۳۷.....	تشکیل کمیته‌های ارز
۳۷.....	تحصین دانشجویان در سرکنسول‌گری ایران در ژنو
۳۸.....	موقعیت دانشجویان هوادار دولت مصدق
۳۹.....	تحصین دانشجویان در سفارت ایران در اشتوتگارت
۳۹.....	تلگراف مصدق به دانشجویان
۴۳.....	تقاضای دانشجویان از آیت‌الله کاشانی
۴۶.....	تشکیل نخستین کنگره سازمان دانشجویان ایرانی مقیم آلمان (سداما)
۵۱.....	کودتای ۲۸ مرداد و واکنش دانشجویان
۵۲.....	کوشش ناموفق برای وحدت میان سازمان‌های دانشجویی

کنفراسیون و شورش پانزدهم خرداد (۱۳۴۲)	۱۱۸
تشکیل سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور	۱۲۰
جبهه ملی و پیروی از مشی مبارزه مسلحانه	۱۲۲
کنگره چهارم کنفراسیون در گلن	۱۲۴
حادثه کاخ مرمر و دستگیری گروه پرویز نیکخواه	۱۲۶
مبارزات دفاعی کنفراسیون	۱۲۸
اعتصاب غذای دانشجویان ایرانی در کارلسروهه	۱۳۴
تلگراف کنفراسیون به سازمان ملل متحد	۱۳۵
برگزاری سمینار دوسلدورف	۱۳۷
طرح نظریه انقلابی بودن دانشجو و خط مشی کنفراسیون	۱۳۹
دفاع کنفراسیون از گروه محمد کاظم بجنوردی، پرویز حکمت‌جو و علی خاوری	۱۴۵
کنگره پنجم کنفراسیون در اشتوتگارت	۱۴۸
تشکیل سازمان ملی زنان ایران	۱۴۹
فصل چهارم.....	۱۵۵
سفر شاه به آلمان غربی و تظاهرات کنفراسیون در بُن، مونیخ و برلین غربی	۱۵۵
کشته شدن بنو اونه زورگ، دانشجوی آلمانی	۱۶۰
سمینارهای کنفراسیون در اتریش، ایتالیا، انگلستان و آلمان	۱۷۰
نشریه نامه پارسی و فعالیت فرنگی	۱۷۶
حمله نظامی آمریکا به ویتنام	۱۷۹
اعلامیه کنفراسیون در اعتراض به بمباران ویتنام	۱۸۰
تشکیل دادگاه راسل	۱۸۲
کنگره جهانی ویتنام در برلین غربی	۱۸۳
آغاز و گسترش جنبش دانشجویان و چپ نو	۱۸۵
کنگره نهم کنفراسیون در گلن و نظریه کار در جهت ایران	۱۸۹
دفاع از گروه بیژن جزئی	۱۹۵
کنفراسیون و سازمان‌های سیاسی خارج از کشور	۱۹۵
حزب توده و کنفراسیون	۱۹۷
کنگره دهم کنفراسیون در کارلسروهه	۲۰۳

فصل دوم.....	۵۷
آغاز مجدد فعالیت سازمان‌های دانشجویی در اروپا	۵۷
اتحادیه دانشجویان ایرانی در فرانسه	۵۸
انتشار نخستین شماره نشریه نامه پارسی	۶۰
سیاست اداره امور سرپرستی دانشجویان و مقامات سفارت ایران در فرانسه	۶۵
تشکیل نخستین کنگره کنفراسیون اروپایی در هایدلبرگ	۶۶
انتشار بیانیه کنفراسیون اروپایی	۶۶
دومین کنگره کنفراسیون اروپایی در لندن	۶۷
جريدةای های سیاسی درون کنفراسیون	۶۸
نشریات دانشجویی در اروپا و آمریکا	۷۰
دولت علی امینی و مسئله قطع ارز تحصیلی دانشجویان	۷۵
عدم تمدید گذرنامه علی محمد فاطمی و صادق قطبزاده	۷۸
تحصن دانشجویان در سفارت ایران در گلن	۸۰
تلگراف امینی به دانشجویان	۸۱
سازمان دانشجویان ایرانی در آمریکا	۸۲
تشکیل نخستین کنگره کنفراسیون جهانی در پاریس	۸۳
انشعب در کنفراسیون	۸۳
نامه هیئت دیوان کنفراسیون به رئیس جمهور آمریکا	۸۴
کنگره وحدت در لوگزان	۹۶
انقلاب کوبا و الجزایر	۹۸
تشکیل سومین کنگره کنفراسیون جهانی در لندن	۱۰۰
نامه کنفراسیون به خروشچف، نخست وزیر شوروی	۱۰۱
جامعه سویلیست‌های ایرانی در اروپا و وظایف جنبش دانشجویی	۱۰۲
عضویت صادق قطبزاده و ابوالحسن بنی صدر در رهبری کنفراسیون	۱۰۸
مصطفی چمران، نخستین عضو افتخاری سازمان دانشجویان ایرانی در آمریکا	۱۱۰
فصل سوم.....	۱۱۳
انقلاب سفید و اعزام گسترده دانشجو به خارج از کشور	۱۱۳
کنفراسیون و عضویت در دو سازمان جهانی دانشجویی	۱۱۴

پیام سازمان چریک‌های فدایی و مجاهدین خلق ایران به کنگره شانزدهم کنفراسیون	۲۸۶
انشعاب در کنفراسیون	۲۸۹
اساسنامه کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در اروپا	۲۹۵
تاریخ برگزاری کنگره‌ها و اسمای هیئت دبیران کنفراسیون	۳۰۰
پی‌نویس‌ها	۳۰۷
منابع	۳۴۹
ضمایم	۳۵۰
نمایه	۳۵۱

قطعنامه کنفراسیون درباره شوروی و کشورهای اروپای شرقی	۲۰۵
آزادی نیکخواه از زندان و تأیید رفرم‌های شاه	۲۰۸
برنامه دفاعی کنفراسیون در پشتیبانی از مبارزات مردم	۲۱۰
اشغال کنسول‌گری ایران در سانفرانسیسکو و مونیخ	۲۱۲
اعتصاب سفارت ایران در اتریش	۲۱۴
اعتصاب غذای کنفراسیون در رُم، پاریس و لندن	۲۱۴
موافقت دولت ایران با پذیرفتن ناظران بین‌المللی برای رسیدگی به وضع زندان‌ها	۲۱۵
پایان اعتصاب غذای نامحدود کنفراسیون در آلمان	۲۱۵
اطلاعیه دادستان نظامی ارتش و منوعیت کنفراسیون	۲۱۶
کنگره دوازدهم کنفراسیون در فرانکفورت	۲۱۸
طرح مسئله سرنگونی رژیم و منشور کنفراسیون	۲۱۹
پیام جمهوری دمکراتیک ویتنام شمالی و دولت موقت انقلابی ویتنام جنوبی به کنفراسیون	۲۲۴
فصل پنجم	
اعتراض به جشن‌های (۲۵۰۰) ساله شاهنشاهی	۲۲۷
کنفراسیون و مبارزات چریکی در ایران	۲۳۹
پیام سازمان مجاهدین خلق ایران به کنگره پانزدهم کنفراسیون در فرانکفورت	۲۴۰
طرح مسئله اخراج رژیم شاه از سازمان‌های بین‌المللی و حقوقی	۲۴۴
اعتصاب غذای کنفراسیون در پاریس و واشنگتن	۲۴۶
ملاقات نمایندگان کنفراسیون با آیت‌الله خمینی	۲۵۱
نامه مصطفی خمینی به دبیر انتشارات کنفراسیون	۲۵۲
منابع مالی کنفراسیون و کمک به زلزله‌زدگان قزوین و خراسان	۲۵۹
دستگیری نماینده کنفراسیون در ایران	۲۶۶
کنفراسیون و جنبش ظفار و فلسطین	۲۶۷
نامه سرگشاده کنفراسیون به جمهوری توده‌ای چین به مناسب دعوت از اشرف پهلوی	۲۷۳
برای بازدید از آن کشور	۲۷۳
جمهوری توده‌ای چین و تئوری «سه جهان»	۲۷۵
سیاست دفاعی کنفراسیون و رشد اختلافات درونی	۲۷۹

اشاره

کتابی که در دست دارید، نخستین بار در دی ماه ۱۳۷۲ (ژانویه ۱۹۹۴) توسط نشر بازتاب در آلمان منتشر شد. چاپ دوم کتاب را که با عنوان «کنفراسیون جهانی... از آغاز تا انشعاب»، انتشار یافت، نشر گردون در تابستان ۱۳۷۷ بر عهده گرفت. سومین چاپ کتاب را نشر عطایی (بدون اطلاع و بستن قرارداد با نویسنده و به طور ناقص) در تهران منتشر کرد. چاپ چهارم در تابستان ۱۳۸۹ توسط شرکت کتاب در لوس آنجلس منتشر شد.

* نخستین چاپ این کتاب که با دریافت بورسی سه ساله از موسسه بونت شتیفت^{*} (Buntstift.e.V) نوشته شد، «تاریخ بیست ساله کنفراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی)»، نام داشت. در آنجا پانزده سال از تاریخ کنفراسیون مورد بررسی قرار گرفته بود. کنفراسیون به عنوان یک مجموعه واحد، همین پانزده سال، یعنی در فاصله اردیبهشت ۱۳۳۹ (آوریل ۱۹۶۰) تا دی ۱۳۵۳ (ژانویه ۱۹۷۵) فعالیت داشت. آنچه در چند سال آتی تحت عنوان نام کنفراسیون انجام گرفت، در برگیرنده گرایش‌هایی بود که اگر چه به نام آن سازمان، اما جداگانه فعالیت می‌کردند و ویژگی و سمت و سویی دیگر نسبت به سازمان واحد جنبش دانشجویی داشتند. حال آن‌که ویژگی بر جسته کنفراسیون به مثابه سازمان واحد جنبش دانشجویی ایران در خارج از کشور در یگانگی آن بود. از سوی دیگر، جریان‌هایی که پس از انشعاب در

* بونت شتیفت بنیاد عام الممنوعه‌ای وابسته به حزب سیزهای آلمان بود و به طرح‌های محیط زیست و مسائل دنیاً سوم کمک می‌کرد. این مؤسسه اکنون با نام بنیاد هاینریش بل فعالیت می‌کند.

بیم آن می‌رفت که با گذشت زمان و عدم وجود آرشیوی معتبر برای حفظ اسناد کنفراسیون، گزارش و مصوبات کنگره‌ها که به مثابه ثبت آرا و عقاید آن سازمان از اهمیتی غیرقابل انکار برخوردار است، از میان بود. اسنادی که از برخی از آن‌ها، جز چند نسخه کهنه که به سختی قابل خواندن بودند، چیزی باقی نمانده بود. کهنگی متن اصلی، ناخوانا بودن و یا کمبود برخی صفحات، کار تنظیم و حروفچینی آن‌ها را دشوار می‌ساخت.

یکی از دشواری‌های نوشنن این کتاب، عدم دسترسی به اسناد و مدارک لازم بود. شماری از اسناد به مرور زمان از میان رفته و برخی از آنچه جمع‌آوری شد، ناقص یا بنا بر کهنگی غیرقابل استفاده بود. هیچ منبع یا آرشیو معتبری نیز وجود نداشت که بتوان با مراجعه به آن، به همه یا دست کم بخش مهمی از اسناد و مدارک کنفراسیون دست یافت و کمبودها را برطرف کرد. پس آنچه به دست آمد و زمینه این تحقیق قرار گرفت، تنها مدیون یاری کسانی بود که روزگاری در آن سازمان عضویت داشتند و از سر دوستی و علاقه به ثبت تاریخ کنفراسیون، اسناد و مدارکی را در اختیار قرار دادند. کمکی که بدون آن، نوشنن این کتاب ممکن نبود. جا دارد در اینجا از آنان قدردانی کنم. نامشان در بخش منابع کتاب آمده است.

بخش اعظم این اسناد و مدارک را یک عضو قدیمی کنفراسیون و یکی از اعضای سابق هیئت دبیران آن سازمان در اختیار گذاشتند. این دو نفر در آلمان زندگی می‌کنند و به خواست خود آن‌ها، از اعلام نامشان خودداری می‌کنم.

در چاپ‌های پیشین این کتاب نیز، عکس تعدادی از اعضا، کادرها و رهبران کنفراسیون چاپ شده بود. چاپ آن عکس‌ها یا در واقع عدم چاپ عکس عده‌ای دیگر، پرسش‌هایی را برانگیخت. برخی حتی بزرگی یا کوچکی عکس‌ها را نیز حاصل ملاحظاتی خاص دانستند.

کسانی که در جریان فعالیت‌های کنفراسیون قرار داشتند، می‌دانند که گرفتن عکس در جلسات آن سازمان یا محافل سیاسی خارج از کشور، جز چند سال اول رسم نبود. کوشش سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک) برای شناسایی اعضای کنفراسیون، دلیلی بود که برای جلوگیری از گرفتن عکس در محافل و جلسات کنفراسیون عنوان می‌شد. پس به ندرت دیده می‌شد که در نشست یا محفلی عکس گرفته شود. از این رو، جمع‌آوری آن عکس‌ها، کار ساده‌ای نبود. پس اگر عکس برخی از عناصر فعال یا

کنفراسیون به نام آن سازمان، اما جداگانه فعالیت می‌کردند، هر چند چون گذشته از تشکل‌های دانشجویی تشکیل می‌شدند، اما بیشتر ویژگی سازمان جوانان احزاب سیاسی را داشتند و عملاً وابسته به سازمان‌های سیاسی خارج از کشور بودند. این وضعیت با شرایط پیش از انشعاب، تفاوتی بین‌الدین داشت. کنفراسیون به رغم نفوذ سازمان‌های سیاسی خارج از کشور در آن تشکیلات، تا پیش از انشعاب هیچ گاه در خدمت پیشبرد هدف‌ها و سیاست‌های یک جریان سیاسی مشخص قرار نگرفت.

در بررسی تاریخ کنفراسیون دوره‌ای را نیز منظور کردند که مربوط به فعالیت جنبش دانشجویی خارج از کشور پیش از تشکیل آن سازمان است. توجه به این دوره، می‌تواند در شناخت دقیق‌تر از کنفراسیون مؤثر باشد، اما جزو این بیست سال محسوب نمی‌شود. بر این اساس، انتخاب عنوان «تاریخ بیست ساله...» برای چاپ نخست کتاب دقیق نبود. طبعاً بررسی چند سال آخر فعالیت جنبش دانشجویی خارج از کشور پس از انشعاب در کنفراسیون، همچنان موضوع با اهمیتی است که نباید نادیده گرفته شود. متاسفانه این فرصت برایم فراهم نیامد.

نخستین فصل کتاب با نگاه به گرایش‌ها و ارزیابی از عواملی آغاز شد که به کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ انجامید. یکی از دلایل تشکیل کنفراسیون را نیز باید در روند و پیامد تحولات این دوران جستجو کرد. شکل گیری کنفراسیون، به ویژه در نخستین سال‌های فعالیت، آئینه‌ای از ساختار و ترکیب نیروهای اپوزیسیون در ایران بود و ذهنیت و مسائل آن را به همراه داشت. اما پرداختن به این موضوع می‌بایست با تحلیلی همه جانبه‌تر همراه می‌بود. تحلیلی که به ویژه در ارزیابی از چگونگی شکل گیری و فعالیت حزب توده، از انجامش غافل ماندم. بعدها نیز این فرصت پیش نیامد. بر این اساس، در چاپ بعدی این کتاب، این فصل را که نیاز به بازبینی و ارزیابی جدی‌تری داشت، حذف کردم. نپرداختن به یک موضوع، بهتر از پرداختن نیمه‌کاره است.

در این کتاب بخشی نیز به گزارش و مصوبات کنگره‌های کنفراسیون اختصاص دارد که در چاپ‌های پیشین جداگانه منتشر شده بود. ارزیابی از روند تحول اندیشه و بازتاب آن در عملکرد جنبش دانشجویی خارج از کشور، بدون توجه و بررسی آنچه در کنگره‌های آن سازمان به تصویب رسیده است، همه جانبه نخواهد بود. تحولی که در تدوین خط مشی، ارزیابی از رخدادها، شکل گیری آراء و عقاید و نیز چگونگی بیان و کلامی که در این اسناد به کار رفته است، منعکس هستند.

سیاسی کشانده شد. مبارزه‌ای که چندی بعد با الهام از انقلاب چین و ویتنام، تأثیری در کنفراسیون باقی گذاشت و سرانجام در گرایش آن سازمان به انقلاب و سوسیالیسم، نقشی قطعی بازی کرد. با رشد و گسترش جنبش دانشجویان و جوانان در غرب، این گرایش شتاب هر چه بیشتری گرفت.

در این کتاب، زمینه مبارزات دانشجویی در خارج از کشور از پایان جنگ دوم جهانی تا تشکیل کنفراسیون، چگونگی سیر تحول، و سرانجام انشعاب آن مورد بررسی قرار گرفته است.

بی‌هیچ شبه‌ای، این بررسی بر زمینه‌ای جانبدار استوار است. من به عنوان کسی که سال‌هایی از عمرم را در کنفراسیون سپری کردم، ادعای ارائه یک بررسی بی‌طرفانه را ندارم. بیان این حقیقت رازی گشوده است، چرا که داوری‌های تاریخی همواره جانبدارانه اند. اما این جانبداری به معنای توجیه یا پذیرش بی‌چون و چرای اندیشه و کردار کنفراسیون نیست. کنفراسیون به رغم همه کوشش‌های بی‌پایانش در راه رهایی و نجات جان زندانیان سیاسی و مبارزه با دیکتاتوری و استبداد، رفته رفته تنها راه چیرگی بر معضلات بغرنج و پیچیده اجتماعی را در تکیه بر پاسخ‌های صریح و آسان جستجو کرد. گرایشی که با تکیه‌ای یک جانبه بر گذار انقلابی، هر تحول تدریجی را پیشاپیش مردود شمارد و به پذیرش تصویری ساده‌انگارانه از خلق و ضدخلق و انقلاب و ضدانقلاب روی آورد.

بر چین زمینه‌ای، سازمانی که روزگاری شعار اجرای انتخابات آزاد، رعایت حقوق بشر و آزادی زنان را بر پرچم خود نوشته بود، از سیزی با حکومت خودکامه شاه به نقد دمکراسی رسید. این گرایش که بازتابی واژگونه از اشتیاق کنفراسیون به رشد، پیشرفت و ترقی جامعه ایران بود و از این نیاز سرچشمه می‌گرفت، تمدن و لیرالیسم غرب را به نشانه انحطاط و بی‌بند و باری، چون مانعی در راه آزادی محرومان به شمار می‌آورد. تمایلی که با نفی دمکراسی صوری، حق برخورداری از آزادی در جامعه آرمانی را تنها و تنها از آن مدافعان انقلاب می‌دانست و سرانجام، سرنوشت محتم خود را در بیراهه دیکتاتوری باز می‌یافت. کنفراسیون به رغم ارائه چنین تصویری از آزادی و به رغم تعلق خاطر به جامعه‌ای آرمانی که در آن دموکراسی قربانی ملاحظات ایدئولوژیک می‌شد، لحظه‌ای از پیکار در راه افشاء دیکتاتوری و استبداد باز نایستاد. پیکاری که در مخالفت با قانون‌شکنی‌های رژیم شاه، در اعتراض به قراردادهای

کادرها و رهبران کنفراسیون در این کتاب چاپ نشده است، به این دلیل است که یا عکسی از آن‌ها در اختیار نداشتم و یا خود مایل نبودند که عکس‌شان چاپ شود. با این همه، هنوز جای عکس بسیاری از فعالان کنفراسیون در این کتاب خالی است.

کنفراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) هفت سال پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، در اردیبهشت ۱۳۳۹ (آوریل ۱۹۶۰) تشکیل و چهار سال پیش از سقوط نظام سلطنتی، در دی ماه ۱۳۵۳ (ژانویه ۱۹۷۵) با انشعاب روبرو شد. پس از انشعاب نیز جریان‌های منشعب شده، فعالیت خود را تحت نام آن سازمان ادامه دادند. در آستانه انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ (فوریه ۱۹۷۹) و بازگشت اعضا، کادرها و رهبران جریان‌های گوناگون کنفراسیون به ایران، این فعالیتها نیز پایان یافت.

آن سازمان در فاصله‌ای که دیکتاتوری و استبداد در جامعه ایران اشکال خشونت‌آمیزتری به خود می‌گرفت، نقشی بر جسته در دفاع از مبارزات مردم در راه آزادی و استقلال بر عهده داشت. نقشی که بنا بر کوشش خستگی ناپذیر اعضا، کادرها و رهبران آن سازمان در جامعه ایران نیز انعکاس یافته و گاه در چشم مردمان، از کنفراسیون حالتی نامتعارف و افسانه‌ای ساخته بود.

اکنون سی و دو سال از پایان فعالیت‌های آن سازمان می‌گذرد. طی این سال‌ها، شماری سکوت درباره نقش و جایگاه کنفراسیون را مصلحت و جایز شمارده‌اند، مبادا تاریخ به گونه‌ای دیگر تعبیر و تفسیر شود. گروهی نیز در خصوصیت دیرینه، با متسب کردن کنفراسیون به دولت‌های خارجی، همچنان انتقام زخمی کهنه را باز می‌ستانند.

کنفراسیون در زندگی سیاسی خود تحولات گوناگونی را از سر گذراند. بی‌گمان کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ و آغاز مجدد دیکتاتوری در تشکیل آن سازمان که در فضای دمکراتیک خارج از کشور عمل می‌کرد، مؤثر بود. جوانانی که جنبش ملی شدن صنعت نفت را پشت سر گذاشته بودند، نقش بر جسته‌ای در تشکیل کنفراسیون داشتند. آن سازمان در نخستین سال‌های فعالیت خود، بیش از پیش تحت تأثیر و رویارویی با همان مسائلی بود که سرانجام به سقوط دولت مصدق منجر شد. به این جهت، تحولات این دوره، به عنوان زمینه‌ای در شکل گیری تفکر بنیانگذاران کنفراسیون و ساختار آن سازمان، تأثیری غیرقابل انکار داشته است.

کنفراسیون در نخستین سال‌های رشد، تحت تأثیر مسائل ایران و تحولات بین‌المللی که در انقلاب کوبا و الجزایر بازتابی روشن یافته بود، بیش از پیش به مبارزه